

Lukács Tamás

Huszonöt éve jelent meg a Szolgatárs

Lukács Tamás

Előzmények (1992 tavasza)

Az 1992-es év az egész magyar társadalom számára az útkeresés időszaka volt. Az úgynevezett „rendszerváltás” utáni években egyházunk is, benne a krisztusi élet és a missziói megbízatásunk iránt felelősséget viselő testvérek keresték, kerestük a „kinyíló ajtók” kínálta lehetőségeket. Evangélicizációk, missziói megmozdulás időszaka volt ez. Nem kevesen próbálkoztak utcai evangelizációkkal, kül- és belföldi nevesebb evangélista testvérek meghívásával. Missziói küldetésstudattal ének- és zeneegyüttesek alakultak. Ekkor érte virágkorát a Famisz.

Tiszta, hívó szívből eredő kezdeményezések sora volt ez, mégis azt tapasztaltuk, hogy elmaradt az áhított eredmény. A környezetünkben megfigyelhető volt sok különös változás, de meglehetősen sokan nem Krisztus evangéliuma felé fordultak, hanem inkább misztikus területek bűvkörébe kerültek. Angyalföldi környezetünkben, ismerősi, szomszédi kapcsolatokban azt láttuk, hogy ezoterikus és okkult területek

vonzóbbakká váltak, mint a megváltásról és bűnbocsánatról szóló bizonyágtétel. A „régiszer” elfojtó hatása alól kiszabaduló emberek nagy mohósággal szürcsölték a különféle szellemi forrásból fakadó dolgokat, és sokkal kevesebben fordultak Krisztus felé, mint ahogy előzőleg elgondoltuk, illetve elvártuk.

Felerősödött a „vallási túlkínálat” – és mint a kereskedelmi szférában ilyenkor lenni szokott, – lecsökkent az ár, azaz olcsóvá lett az evangélium. Voltak, keletkeztek csoportok, akik olcsóvá, erőtlenné és sok esetben célját tévesztetté tették azt. Nem a bűnbocsánat öröme és a kereszti diadala lelkesített tömegeket, hanem egy-egy hirtelen kiemelkedő, nevesé vált személy szavai. – Egy példa a lelki sekélyességre a sok közül: igen sok nyugtalanságot okozott számomra ebben az időszakban a gyülekezetünk fiatalok körébe is beszivárgó gondolkodásmód, melynek egyik tipikus esete volt, hogy fiataljaink azon kezdtek tépelődni, hogy hívó embernek szabad-e párizsit fogyasztani mert a „neves csoport” vezetője ezt bűnnek nevezte. – Megállapítás: ha tömegek kezdenek visszhangozni egy akármilyen sekélyes, de valamiként a Bibliához köthető tanítást, a tömeghatás még a régi hívók közül is gyakran szed áldozatot, mert sokaknál hiányos a mély, tiszta evangéliumi alapú igeismeret. A baptista lelkipásztorok nagy kihívásának időszaka volt ez.

A Szolgatárs lelkésztájékoztató folyóirat elindulása

Ilyen és ezekhez hasonló jelenségek között éltünk, szolgáltunk. Egyre tisztábban látszott, hogy szükséges a baptista lelkipásztori közösség egysége, állandó képzése, szorosabb összetartása érdekében lépéseket tenni.

Eszközként egyre inkább egy lelkipásztori, szolgatársi célcsoportot megcélzó kiadvány elindítása kínálkozott. Az útkeresésben előkerült a Szolgatárs lelkésztájékoztató egy előző korszakának egyik száma, melyet annak idején Győri Kornél testvér szerkesztett. Nagy segítség volt ez az elindulásban. Ez a stencilezett kiadás annak idején inkább afféle belső tájékoztatót szolgált: határozatok és programok gyűjteménye volt, de ebben is megjelentek olyan tanulmányok, melyek a szolgálatban álló lelki munkások továbbképzését, az ismeretanyag felrészítését szolgálták.

Útkeresés során egy idealizált kép fogalmazódott meg bennünk: tette kész, szakmailag hozzáértő lelkipásztorok,

teológiai tanárok, egyházvezetők, hívő orvosok, pedagógusok, más szakemberek írásai, neves baptista és egyéb protestáns forrásokból merített anyag adhatja ki a születendő lap anyagának fő részét, mely alkalmas lehet a lelkipásztori tájékoztatás és továbbképzés szolgálatára.

Kérdések és vívódások

- Szakmai felkészültség hiánya, a lap elindulásával járó nem jelentéktelen költségek fedezete és más hasonló kérdések tették próbára a kezdeti lelkesedést.
- A másik: Miként érhető el a baptista szolgatársi körben, hogy egy lapszerkesztés szempontjából teljesen ismeretlen lelkipásztor anyagot gyűjtsön, tanulmányok, tanítások megírására felkérjen teológiai tanárokat, jól képzett szolgatársakat?
- Ki legyen a munkatárs, aki ebben a sokféle igényű és feladatú kiadvány munkáiban – hozzáértően – segíteni fog?
- Milyen technikai felszereléssel készíthető el ez a lap? Az egyház vezetésétől anyagi segítséget nem nagyon várhatunk. Érthető volt számunkra, mert nem volt referenciánk. Előzőleg semmi efféle nem végeztünk, így felmutatni sem tudtunk. Az ötlet pedig – teljesen érthetően – kevés arra, hogy akár csak a minimális erőforrásokat is megnyissa, legalább a számítógépes konfiguráció beszerzéséhez. Viszont égetően fontosnak láttuk a lap megszületését. Így aztán – más támogató nem lévén – saját forrásból, a minimumfeltételek szintjén kezdődött a munka. Imádságban, töprengések közötti időszakban sok tanulóssal indult a lap. Szakkönyvek bújása, más lapszerkesztők titkainak ellesése volt az egyik legfontosabb előkészületi teendő. Aztán az anyaggyűjtés nehézségei, – sokszor válasra sem méltatott felkérések, megkeresések lelkesedést lohasztó, kedvet szegő – negatív élményei következtek. A szakmaiság terén jelentőséggel bírt, hogy *Kolozs Nagy János* testvér, a Békehírnök akkori egyik munkatársa lett az egyik szerkesztő, akinek már volt tapasztalata az egyházi kiadványok terén.

1992. első félév – a próbaszám megjelenésének ideje

Fontos volt az induló szám mind tartalmi, mind külalak szempontjából, mert a lap elindításához kapott kezdeti bizalom esetleges elvesztése mindennek a végét jelentette volna.

Az első néhány szám – más nem lévén – egy FX1050-es mátrixnyomtatóval és fénymásolással sokszorosítva készült. Ez a nyomtatótípus nagyon jó könyvelésnél, listák, kimutatások készítésénél, de nem alkalmas lapkiadás nyomdai előkészítésére. De csak ez volt, ezzel kellett beérni. Milyen találékony is az ember, ha nagyon akar valamit! A munka közepén tűnt fel egy súlyos nyomtatási probléma: a sorok hullámzó vonalat alkottak. Ez abból adódott, hogy a mátrixfej illesztőcsapjai megkoptak a fokozott igénybevétel miatt, és ebből eredően hol lejjebb, hol feljebb írt a fej. Mit lehet ilyenkor tenni? Rájöttünk, hogy a golyóstoll rézből készült betétje olyan méretű, amiből aprócska perselyt lehet készíteni, és ezzel a kiverődés miatt keletkezett rés megszüntethetőnek bizonyult. Ez a megoldás aztán jó időre megoldotta ezt a problémát. Végül *dr. Haraszti Sándor* testvér adományából sikerült vásárolni egy lézerpapírt, ami elfogadhatóbbá tette a nyomtatási képet.

Lapozzunk a Szolgatárs 1992. évi 1. számába, mindjárt az előszóhoz, hogy közelebb kerülhessünk a lap indulásának előzményeihez!

Előszó az első számhoz

Hajdani célkitűzésünket legpontosabban az első számhoz írt szerkesztői előszó fogalmazza meg, mely 1992 nyarán jelent meg, de mit sem veszített időszerűségéből.

Isten előtti mély vágyakozással indítjuk útjára a Szolgatárs néven megújuló lelkésztájékoztató füzetet. Célul tűztük magunk elé, hogy imádságainkkal és szorgalmas munkával fogunk fáradozni az Úr szolgálóinak egységéért, az ismeretben és a Szentlélek vezetése általi szolgálókészségben történő mind fokozottabb elmélyüléséért.

Szolgatárs név alatt már 1954 augusztusától Gerzsenyi László testvér gondozásában megjelent egy ehhez hasonló tájékoztató füzet. 1956 októberében azonban az akkoriban erőteljesen fokozódó politikai nyomás miatt meg kellett szüntetni. A hetvenes években – Győri Kornél testvér munkája nyomán –, Baptista Lelkésztájékoztató néven több évre megújult, majd 1976-ban ismét elhallgatott a tájékoztató.

Jelenlegi megújulásában e füzet nevét Pál apostol szó-készletéből kölcsönöztük, aki munkatársait több levelében is e kifejezéssel illette (1Kor 3,9; 2Kor 1,24; Fil 2,25), egyszerűsmind ilyen módon mutatva be azt a Krisztusban rendezett munkatársi kapcsolatot, melynek gyümölcse az evangélium győzelmes terjedése volt. Sokan kívánczunk arra a biblikus megújulásra, melynek áldott jelensége a „munkatársak” egymáshoz tökéletesen illeszkedő szolgálata és ezzel együtt az evangélium terjesztésének gyümölcsöző kibontakozása lehet.

Szolgálatunk célkitűzése, hogy az egymástól esetenként túlságosan is nagy távolságra sodródott szolgatársak újra, vagy talán most először, de ezután igazán szolgatársak lehessenek, lehessünk. Olyan munkatársak, akiket Isten állíthatott egymás mellé. Akik nem egymás ellenében, nem a szolgatársak lejáratásával, megbélyegzésével, hanem egymás krisztusi értékeinek felfedezése által végre összesíthetnénk erőinket Isten országa szolgálatára és dicsőséges Urunk kegyelmének méltó kifejezésére.

Ha ezzel a munkával egy kicsit is hozzájárulhatunk az Úr szolgáló népének gazdagításához, mindaz legyen elhívó Urunk dicsőségére.

Ebben az évben negyedszázados a lap. Huszonöt éve – kis kivételtől eltekintve – rendszeresen megjelenik a Szolgatárs. Azóta számtalan új kérdés, kihívás és gyülekezeti szolgálat teszi próbára Krisztus tanítványait. Szükséges a felkészítés és a hitéleti egység munkálása. Kísérje Urunk áldása a lap további szolgálatát! Tegye hasznossá az olvasó számára, és hozzon áldást mai szerkesztője életére is!